

Svoje pravice bodo uveljavili železničarji le z združeno močjo. Zavedajte se tega, trpini in organizirajte se vsi v USŽ.

Fr. Toman:

Vstajenje.

Vse se probuja, vse sili z neudušljivo silo na dan, mati narava se po dolgem zimskem spanju oživlja k novemu življenju. Pa saj praznujemo praznik vstajenja te dni...

Kdaj bo slična sila vzvalovila tudi med delavskimi množicami, da bodo tudi te praznovala dan vstajenja?...

Postrgajte stari kvas, da boste novo testo, čitamo v bibliji; prekvasili delavno armado z eno mislijo in zavestjo, da je delo časno, da je delavec prav tako človek z vsemi pravicami pod solncem kakor vsakdo drugi okoli nas in za to zavest in te pravice se boriti je naloga nas, ki to razumemo, da to vcepimo tudi v druge delavce.

Kako naj se to izvrši, so različna mnenja.

Vendar, pota in taktika so lahko različna, le cilj je samo eden.

Postati sam človek najprvo, zavedati se človečnosti v pravem pomenu besede in tako vplivati z lepo besedo in vzgledom na svoje sodelavce, je že ena pot, ki je za zelo počasna in spolzka. Predvsem jih je malo, ki bi se samo mogli pokazati kot ljudje-delavci, na drugi strani pa naše delavstvo vse premalo misli in je veliko bolj odporno za ta način spoznavanja delavstva in njegovega poslanstva.

Mnogo bolj realna in učinkovitejša je pot, po kateri stopamo mi, t. i. takojšnje organiziranja. Logično, ako se hoče otroka naučiti pisati in čitati, se ga mora poslati v šolo. Ako hočemo delavstvo naučiti spoznanja velike misije, ki ga čaka prej ali slej, moramo dobiti za njega edino odgovorjajočo šolo, t. i. strokovno organizacijo.

Strokovna organizacija mu na eni strani pridobiva in osigurava vsaj zasilne življenjske pogoje, da je tako vsaj delno sproščen materijelnih skrbi, dostopnejši za izobrazbo, ki jo mu organizacija po čim večji sili nuditi, predavaj in res delavskega čtiva nudi. Na svojih članskih sestankih posluša referat sodelavca, vživlja se v njega, z njim poskuša misliti in nenadoma občuti, da ga vse to obdaja, da vse to doživlja iz dneva v dan, da je o vsemu temu že razmišljal, samo izraza ni znal dati tem mislim. Tu pa vidi, da ta, ki mu to govori, je takisto delavec, tedaj poskuša tudi on, poseže v debato, sprva bolj strahoma, potem vedno sigurnejše; počasi se mu jasni v duši, iznešene misli se izkristalizirajo, spozna, da ni več osamljen trpin, da so okoli njega vsi taki, v svoji literaturi čita, da jih je na milijone njemu enakih, da mislijo in delajo isto kot on in vera v vstajenje se jača, prenapolnjuje ga, nič več je ne more sam nositi, išče, komu bi jo še razodel, komu jo vcepil, da bi bila še jačja in čim preje zmagovita.

Žal pa, da v sled strašne krize, ki vlada po celem svetu, morajo strokovne organizacije trenutno stati samo v defenzivni fronti, da očuvajo minimalno eksistenčno možnost svojega članstva in da je za izobrazbo istega tako malo časa.

Vendar strokovni organizaciji vsled še vedno mnogo indiferentnežev ne uspe tudi to mnogokrat in ker članstvo ni še tako idejno prepojeno z organizacijo, po takih neuspehih zapušča svojo strokovno organizacijo.

Postrgati ta stari kvas, organizirati vse, kar še ni v naših vrstah, dati vero omahljivcem, poklicati nazaj izgubljene, izločiti pa absolutno ljuliko in plevel, je naša eminentna naloga.

Ko se to zgodi, tedaj bo proletarijat resnično doživel in praznoval vstajenje.

(»Delavec«, 25. marca.)

Proti redukcijam.

(USŽJ.)

V zadnji številki smo objavili glavne vesti o izvršenih redukcijah v Ljubljanski železniški direkciji ter omenili, da glasom vesti iz Beograda groze še nadaljne redukcije. Takoj po 15. marcu pa je izšel »Službeni list Generalne direkcije«, v katerem je bila objavljena nadaljna odpoved službe še okoli 300 nastavljenecem v Ljubljanski direkciji, kar je seveda povzročilo velikansko razburjenje ne samo med prizadetimi, ki so dobili po več letih nastavitve tako neljubo velikonočno voščilo, marveč tudi med vsemi nastavljenici sploh, ker se je doslej povsod smatralo, da je služba nastavljenca na železnici še kolikor toliko stalna.

V teh težkih momentih je naš savez takoj napotil posebno deputacijo pod vodstvom s. Jernejčiča v Beograd, ki je imela nalog, da tako v parlamentu kot v senatu in v ministru saobračaja predloži potrebne spomenice v najvažnejših vprašanjih:

- a) ukinitve 5% odteglaja od delavskih plač,
- b) ukinitve in takojšnje revizije redukcij in
- c) izplačila delavske difference.

Deputacija je bila na vseh merodajnih mestih sprejeta ter je predložila naše zahteve in zlasti obširen materijal o že izvršenih redukcijah, kjer se ni gledalo ne na gmoine, ne na družinske razmere prizadetih, marveč se je zlasti pri prometnem oddelku ljubljanske direkcije, kateremu načeljuje sedaj g. Deržič, reduciralo popolnoma mehanično kar po tabelah in to naravnost z ameriško hitrico.

Deputacija je dobila na merodajnih mestih zagotovilo, da bo takoj postavljena posebna komisija, ki bo izdelala potrebna načela za izvrševanje redukcij, v kolikor se bodo na osnovi novega budžeta morale izvršiti, ter bo po potrebi tudi na licu mesta izvršila potrebne revizije. Naša deputacija je bila v Beogradu sprejeta že dne 18. marca 1932.

Istočasno je dobila deputacija v Ministrstvu saobračaja zagotovilo, da se bo stavil predlog, da se 5% odteglaj od delavskih plač ukine.

Radi izplačila difference pa je dobila deputacija isto izjavo, kot smo jo že objavili v zadnji številki »Ujedinjenega železničarja«.

Takoj po povratku deputacije iz Beograda je savez sklical v Delavsko zbornico sestanek reducirancev, ki pa ga je politična oblast iz razlogov javnega miru in reda zabranila.

Da se naredi vse nadaljne korake za zaščito reducirancev, je savez za torek dne 22. marca 1932 organiziral posebno deputacijo h kr. banski upravi, da bi tudi bansko upravo zainteresiral za redukcijo železničarjev ter jo pridobil, da bi zastavila svoj vpliv na merodajnih mestih, da se redukcija, ki zamore imeti nedogledne posledice, omili, za one pa, ki bi kljub vsem intervencijam prišli začasno ob zaslužek, organizira primerna podpora akcija ob sodelovanju vseh javnih ustanov, železničarskih organizacij in osebja sploh.

Ker vsebuje vloga naše principijelno stališče k redukcijam ter predlog za rešitev tega važnega vprašanja, jo priobčujemo v celoti:

P. n.

Kr. Banska uprava Dravske banovine
Ljubljana.

Podpisanemu savezu je čast imenom prizadetih reduciranih delavcev, dnevičarjev in nastavljenec ljubljanske železniške direkcije obrniti se na Kr. Bansko upravo s prošnjo, da bi posvetila vprašanju reduciranih železničarjev posebno pažnjo ter da bi

na vseh merodajnih mestih intervenirala za ukinitve teh redukcij oziroma za njih čim večje omiljenje ter dala inicijativno in podprla posebno podporno akcijo za redukcije.

V času po 7. marcu 1932 je ljubljanska železniška direkcija in sicer v prvi vrsti saobračajno-komercialni oddelek začel izvajati redukcije osebja. Najprej je bila prepovedana služba s par izjemami skoraj vsem začasnim delavcem, ki še niso imeli tri leta železniške službe ter se pri odpovedi ni oziralo na njih gmoine ali družinsko stanje.

Za tem je isti oddelek odpovedal službo pretežni večini dnevičarjev — t. j. onim železničarjem, ki so vršili službo nastavljenec, položili strokovne izpite in čakali sedaj na nastavitve ter so bili z ozirom na določbe novega delavskega pravilnika in novega zakona o državnem prometnem osebju imenovani dnevičarjem in so tako izgubili že vživljeno stalnost. Ako bi ne bili imenovani dnevičarji, bi ostali stalni delavci in kot taki ne bi bili reducirani. Med prizadetimi se nahajajo uslužbenci s po več otroci, uslužbenci z večletno, da celo 12 letno neprekinjeno in dobro ocenjeno službo na železnici.

Med odpovedanimi se nahajajo tudi taki delavci, ki so vsled gotove določbe delavskega pravilnika, ki je bil uveljavljen s 1. julijem 1930, izgubili že po več let vživljeno stalnost, ker so prišli na železnico starejši od 33 let in so tako stari nad 40 let po večletni službi z družinami prepušteni bedi.

Končno je direkcija koncem preteklega tedna dostavila postajam naloge o odpovedi službe tudi nastavljenemu osebju in sicer vsem onim, ki so bili nastavljeni po 1. marcu 1930, pri mašinskem oddelku pa tudi onim iz leta 1927. Za te je sicer odredeno, da bodo v kolikor so prav dobro uporabni in ocenjeni od g. načelnika, sprejeti nazaj v službo kot fizični delavci z nizkimi dnevninami ter je vsled tega njih položaj obupen, ker zgube vse beneficije, ki so si jih pridobili z nastavitvijo, zgube draginske in rodbinske doklade, ostali bodo cel mesec brez vsake plače ter nimajo nikakega izgleda na bodočnost. Med prizadetimi so seveda uslužbenci z dolgotrajno službeno dobo, ki zro sedaj z obupom v bodočnost.

Iz priloge so razvidne razmere posameznih reducirancev.

Obrčamo se na Kr. Bansko upravo, da bi intervenirala pri Direkciji državnih železnic v Ljubljani, kakor tudi pri Ministrstvu saobračaja v Beogradu, da bi se do sedaj izrečene redukcije sistirale in za enkrat za vse, ki so bili prizadeti, spremenile v brezplačni dopust. S tem bi železniška uprava do definitivne odločitve glede redukcij dosegla isti finančni efekt, osebju pa bi bilo osigurano vračunanje dosedanje službene dobe.

Istočasno prosimo, da bi Kr. Banska uprava izvedla nujno intervencijo, da se po pravilo velike krivice pri prevedbi ter takoj zopet zaposli prizadeto osebje in sicer vse dnevičarje ter vse ožene delavce in one, ki morajo skrbeti za onemogle starše. V kolikor je redukcija iz budžetskih razlogov neizogibna, naj bi se izvedla po sledečem pravcu:

- a) upokoje naj bi se vse one nastavljenice, ki imajo po zakonu polna službena leta za pokojnino in so marsikateri že zaprosili za upokoje, na katero čakajo nad eno leto. Na njih izpraznjena mesta naj se ne sprejme novih, enako naj se ne sprejme, dokler ne bo stalez izednačen z budžetom, novih na izpraznjena mesta vsled smrti ali odhoda k vojakom.

- b) odpovedala naj bi se služba vsem onim dnevičarjem, ki so že bili upokojeni, pa na to sprejeti nazaj v službo kot dnevičarji.

- c) odpovedala naj bi se služba po enemu — možu ali ženi — kjer sta oba v državni službi, ker bi kljub temu ostala družini cela plača enega uslužbenca.

V kolikor taka redukcija ne bi zadostovala, naj bi se pristopilo reduciranju onih samcev, ki imajo svoja posestva, oziroma kjer imajo njih starši večja posestva in drže doma posele. Če bi se take samce poslalo na brezplačen dopust, bi imeli vsaj delno preskrbo in zaposlitev doma ter ne bi povečali še itak velikega kadra brezposelnih. Poleg tega pa naj bi se pozvalo osebje, ki ima že pogoje za upokoje, da naj prosi za upokoje.

Na tak način izvedena redukcija bi dosegla v glavnem isti finančni efekt, zaščiteni pa bi bili vsi socialno šibki ter v prvi vrsti vsi družinski očetje.

Podčrtavamo, da se je pri sedanjih redukcijah odpovedalo službo celotnim uslužbencem, ki so se pri izvrševanju službe ponesrečili, so pa kljub svojim poškodbam še lahko vršili železniško službo, danes pa

nekateri po 10 letni službi s pohabljenimi udi pač ne bodo mogli nikjer dobiti zaposlitve. Prosimo še Vaše posebne intervencije, da bi se te odpovedi anulirale.

Vse one pa, ki so bili že nastavljeni, naj se ne vrže nazaj v kategorijo delavcev, marveč jih obdrži kot uslužbenca z letno plačo.

Razmerje reducirancev do raznih podpornih društev.

Kakor je kr. banski upravi znano, so železničarji v pretežnem številu včlanjeni v železničarskih podpornih društvih (Podporno društvo železniških delavcev in uslužbencev v Mariboru, Ljubljanskem železničarskem podpornem društvu itd.), kjer plačujejo za se in žene članarine mesečno po 6 Din, 12,50 Din, da dobe v slučaju smrti posmrtno podporo. Vsa ta društva sicer predvidevajo, da zamorejo nadaljevati članstvo tudi v slučaju prestanka službe, ako redno plačujejo mesečne prispevke, drugače pa izgube vse članske ugodnosti. Jasno je, da kot reduciranci brez vsakega zasluzka članskih prispevkov ne bodo mogli plačati in bodo izgubili vse pravice. Kr. banska uprava je n. pr. pri Mariborskem podpornem društvu postavila komisarijat ter prosimo, da bi banska uprava vplivala pri vodstvih podpornih društev, da reduciranih železničarjev ne črtajo iz staleža, marveč jih vodijo do zopetne zaposlitve v evidenci kot brezposelne, da ne izgube članskih pravic.

Enako so ti železničarji včlanjeni v velikem številu v Nabavljalni zadrugi uslužbencev državnih železnic, ki jim koncem meseca odtegne zneske za živila. Tako ostanejo sedaj na cesti brez vsakih prejemkov in sigurno ne bodo nikjer dobili živila na kredit, ker jih bo vsak trgovec napotil tja, kjer so jemali živila za čas zaposlitve. Prosimo, da bi se pri Nabavljalni zadrugi doseglo, da zadruga vsem tem še nadalje kreditira živila, za katere naj bi zneske odtegnila v več mesečnih obrokih po njihovi zopetni zaposlitvi.

V koliko pa bi bila redukcija kljub vsem intervencijam izvedena, pa prosimo kr. bansko upravo, da bi dala inicijativno za takojšnje ustanovitev »Podpornega sklada za reducirane železničarje«, v katerega prosimo, da bi prispevala Banska uprava primeren znesek ter dosegla tudi pri železniški upravi kot delodajalcu ter pri Delavski zbornici in gotovih mestnih občinah prispevke. Ta fond naj bi upravljal poseben odbor, v katerem bi bili poleg zastopnikov navedenih ustanov tudi zastopniki železničarskih strokovnih organizacij, ki bi pozvale tudi vse osebje na podporno akcijo. Iz tega fonda naj bi se dajale podpore reduciranim železničarjem za čas njihove brezposelnosti.

Vsem reduciranim pa naj se da zagotovilo, da bodo prvenstveno zaposleni na železnici z vračunanjem dosedanje službene dobe in z garancijo že vživljen pravic.

V nadi, da bo Kr. Banska uprava podprla težnje reduciranih železničarjev, beležimo

z odličnim spoštovanjem

Ujedinjeni Savez Železničarjev Jugoslavije.

Na banski upravi je bila deputacija zelo prijazno sprejeta ter ji je g. načelnik dr. Stare pojasnil težak položaj, ki je nastal vsled v vedno večjem obsegu se vršečih redukcij in je zagotovil deputaciji, da bo banska uprava na v poštevil prihajajočih mestih priporočala težnje prizadetih železničarjev.

Enako bo po najboljših močeh podprla podporno akcijo, podčrtava pa istočasno, da so železničarji v prvi vrsti navezani na lastno samopomoč.

Še isti dan je posebna deputacija reducirancev iz vseh večjih železniških postaj bila sprejeta pri g. direktorju dr. Borko-tu ter mu je predložila sledečo spomenico:

Spoštovani gospod direktor!

V imenu reduciranih železničarjev ljubljanske železniške direkcije se obračamo do Vas, gospod direktor, s prošnjo za pomoč in rešitev družin reduciranih iz obupnega položaja ter za rešitev vseh reducirancev, ki so bili navezani s svojimi družinami vred edino le na oni zaslužek, ki jim ga je dala državna prometna ustanova.

Kakor Vam je gotovo znano, je izvršil saobračajni oddelek doslej velike redukcije neoziraje se na gmoine stanje ali družinsko stanje ali službeno dobo prizadetih. Reducirani smo bili v prvi vrsti pretežna večina začasnih delavcev, nadalje dnevičarji, reducirani smo bili tudi taki, ki smo v službi pretrpeli nezgodo ter imamo delno pohabljen ude, reducirani smo bili, ki smo prišli na železnico starejši od 33 let neoziraje se,

koliko let že služimo na železnici. Današnje Službene novine pa objavljajo odpust iz službe skoraj 300 nastavljenecv samo iz ljubljanske železniške direkcije ter se nahajajo med njimi ljudje, ki so prebili na železnici cela desetletja, ljudje, ki so si po nastavitvi ustvarili svoj dom in sedaj ne vedo, kaj bi počeli.

Prosim Vas, gospod direktor, da bi poskusili preprečiti ta največji udarec, ki je doslej zadela železničarje, da bi se odpust teh 300 uslužbencev anuliral in da bi še nadalje ostali kot nastavljenci v staležu.

Nadalje Vas prosimo, gospod direktor, da bi dosegli pri Ministrstvu saobračaja, da bi se doslej izrečene redukcije delavcev in dnevničarjev spremenile v »brezplačni dopust« ter na ta način osiguralo prizadejim nadaljevanje članstva v penzijskem fondu ter bolniški blagajni.

Apeliramo na Vas, gospod direktor, ki gotovo razumete obup družinskih očetov in bedo malih nepreskrbljenih otrok, ki ne vedo od kod bodo dobili sedaj kruha, da bi ukrenili vse korake, da se prekliče redukcija vseh družinskih očetov in tako reši družine pogina.

Prosim Vas, gospod direktor, da bi odredili zopetno zaposlitev dnevničarjev, ki so prišli sedaj ob kruh le vsled tega, ker so vršili službo eksekutivnih nastavljenecv, polagali predpisane strokovne izpite. Če bi ostali pri fizičnem delu v skladiščih, bi bili že davno stalni oziroma ne bi izgubili stalnosti in bi tako obdržali kruh na železnici.

Prosim Vas, gospod direktor, da bi odredili, da se prekliče odpust iz službe onih, ki so se v službi ponestrčili in kot pohabljeni ne morejo dobiti nikjer zaposlitve, ker je za dela na razpolago velik kader zdravih brezposelnih.

Prosim Vas, da bi se redukcija izvedla na ta način, da bi se upokojilo one nastavljence, ki imajo polna službena leta in so za upokojitev že zaprosili, da bi se reduciralo one dnevničarje, ki so že bili upokojeni. Enako ne bi tako težko zadela redukcija onih družin, kjer sta v državni službi oče in mati, ako bi se reduciralo enega od obeh, ker bi še ostal kruh za celo družino.

Ne bi zadelo tako težko, ako bi se poslalo na brezplačni dopust take mlajše uslužbenke, ki imajo doma posestva, oziroma kateri stariši imajo večja posestva ter drže doma posle.

Obračamo se do Vas, gospod direktor, v trdnem zaupanju, da bodele ukrenili vse potrebno, da se nas reši in zagotovi vsaj mali košček kruha nam in našim.

Istočasno prosimo Vašega posredovanja za vse one, ki bi jih kljub Vašim intervencijam zadela brezplačni dopust, pri železničarskih podpornih društvih, da jih ta ne bi črtala iz staleža za čas brezposelnosti, marveč vodila v evidenci kot brezposelne, ki bodo po zaposlitvi zopet nadaljevali članstvo.

Dosti nas je članov Nabavljalne zadruge ter Vas prosimo, da bi pri zadruzi dosegli, da nam še nadalje kreditira živila, ki bi jih odplačali v več mesečnih obrokih po naši zopetni zaposlitvi.

Končno se obračamo do Vas, gospod direktor, s prošnjo za vse one, ki bi morali ostati za enkrat izven železniške službe na brezplačnem dopustu, da se jim zagotovi prvenstvo zaposlitev na železnici z vračanjem dosedanje službene dobe in že vzvišanih pravic.

Istočasno pa se obračamo do Vas, gospod direktor s prošnjo, da bi se za vse, ki bodo ostali brez kruha, ustanovil podporni sklad, v katerega naj bi prispevala Kr. Banska uprava, železniška uprava, Delavska zbornica, prizadete občine ter strokovne organizacije železničarjev, ki naj bi pozvale vse železničarje, da prislokojo reduciranim na pomoč. Ta fond naj bi upravljal poseben odbor iz zastopnikov vseh onih, ki bi v ta fond prispevali. Na ta način bi se vsaj za prvo silo odvrnilo največjo bedo iz delavskih družin.

G. direktor je deputaciji v nadpolurnem referatu raztolmačil nastali težki položaj vsled redukcij budžetskih kreditov ter je dal deputaciji nado, da se bo ukrenilo vse, da se redukcije čim najbolj omili in prepreči sleherna krivica pri redukcijah. Zagotovil je, da bodo nastavljenci, ki jim je sicer odpovedana služba, ostali še nadalje v železniški službi, če ne drugače, pa kot delavci. Končno je deputaciji izjavil, da se bo izvršila revizija redukcij pri saobračajnem odeljenju. Zaradi Nabavljalne zadruge pa on ne more vplivati, ker je popolnoma autonoma institucija.

V zaščito pravic event. reduciranih železničarjev pri pogrebnih društvih je naš Savez naslovil na podporna železničarska društva sledečo vlogo:

Podpisnemu savezu je čast obrniti se do upravnega odbora Podpornega društva s prošnjo, da bi upravni odbor nujno izdal odlok za reducirane železničarje-člane društva, ki sedaj, dokler bodo na cesti brez službe, ne bodo mogli plačevati rednih prispevkov za podporno društvo. Pretežna večina njih bo itak zopet suksesivno sprejeta nazaj v službo ter prosimo vsled tega, da bi upravni odbor sklenil, da se tem reducirancem sistrira plačevanje članarine za čas njih brezposelnosti do zopetne zaposlitve in da bodo po zopetni zaposlitvi lahko zopet nadaljevali članstvo. Da so bili ta čas nezaposleni, bodo dokazali s potrdili službenih načelnikov, oziroma pristojnih občin. Prosim, da bi se sklep društva objavil

v strokovnih listih in s posebno okrožnico, da bodo reduciranci o njem čimprej obveščeni.

V nadi, da bo upravni odbor uvidel težek položaj reducirancev in jim šel v bedo na roko, beležimo

z odličnim spoštovanjem

Ujedinjeni Savez Železničarjev Jugoslavije.

Enako je naš savez dal inicijativo za ustvaritev **enotne podporne akcije** za vse prizadete osebe brez razlike organizacij, da bi se podprlo družine reducirancev v bedi ter je s svojo vlogo z dne 22. marca apeliral na g. direktorja v sledečem smislu:

Spoštovani gospod direktor!

Z ozirom na tekotom meseca marca izvršene večje redukcije delavcev, dnevničarjev in tudi nastavljenecv v območju saobračajno-komercialnega odeljenja je podpisnemu savezu čast zaprositi Vas, gospod direktor, da bi blagovolili sklicati sestanek zastopnikov vseh obstoječih železničarskih organizacij, ki naj bi razpravljali o ustanovitvi posebnega »podpornega fonda za podpiranje reduciranih železničarjev«.

Podpisani savez se je že obrnil do Kr. Banske uprave dravske banovine s prošnjo, da bi tudi Banska uprava sodelovala pri tej podporni akciji ter je g. zastopnik bana, ki je danes sprejel deputacijo našega saveza, izjavil, da bo Banska uprava podpirala vsako inicijativo za podporno akcijo.

Enako bi bilo umestno, da bi se za to podporno akcijo angažiralo tudi prizadete občinske uprave ter Delavsko zbornico, da bi iz svojih proračunov votirale gotove zneske za najnujnejšo pomoč brezposelnim.

Naš savez, kakor sigurno tudi druge organizacije, je že uvedel akcijo za prvo pomoč lastnim članom, vendar bi bilo umestno pritegniti k tej podporni akciji vse železničarje brez razlike pripadnosti ene ali druge organizacije ter naj bi to podporno akcijo vodil poseben odbor, v katerem naj bi bili zastopniki vseh onih institucij, ki bi za podporno akcijo prispevali.

Istočasno prosimo, da bi direkcija državnih železnic v Ljubljani predložila potom Ministrstvu saobračaja nujen predlog, da prislokoji reducirancem v pomoč tudi državna uprava in votira za podpiranje brezposelnih primeren denarni znesek, kakor se zahteva sedaj od privatnih tvornic, ki zapirajo obrate.

V pričakovanju blagohotne nujne rešitve beležimo

z odličnim spoštovanjem

Ujedinjeni Savez Železničarjev Jugoslavije.

Par dni za tem, in sicer na Veliki petek, ko bi imel priti v Ljubljano gosp. generalni direktor, inž. Šreplovič in generalni inšpektor g. Blagojevič, je naš savez organiziral še ponovno intervencijo reducirancev, katero je predstavil na merodajnih mestih g. poslanec Pavlič, ki je tako g. direktorju, kakor gg. načelnikom saobračajnega in mašinskega oddelka raztolmačil težek položaj in stavil konkretne predloge za blagohotno rešitev redukcij, da bi se obvarovalo družine najnižjih pred poginom. Konkretno je deputacija predlagala:

Kje je treba takoj popraviti redukcijo?

1.) Pri vseh 30 strokovnikih-zvaničnikih v kurilnicah, ki imajo že vsi po 10 in več let službe, so že vsi po 4 do 5 let nastavljeni ter je pretežna večina pri nastavitvi izgubila na prejemkih. Imeli so velike izdatke za dokumente, za šolanje. Ako je sedaj za nje na razpolago kredit na delavskih parti-jah, naj se sklene takoj predlagati potreben virman iz tega kredita na partijske nastavljenke plače in se tako zasigura, da ostanejo v kategoriji nastavljenecv.

2.) Pri vseh 260 nastavljenecih voznega odeljenja, ki imajo nekateri tudi po 15 in več let službe. Tudi pri njih govore za pravno redukcije isti razlogi kot zgoraj in naj se enako predlaga virman iz kredita za delavske plače na kredit nastavljenecv.

Kapitalistična morala.

Beograjka »Politika« je prinesla dne 1. t. m. članek iz »Lidovih Novin« o življenju kapitalističnih beguncev v Švici.

Članek se glasi:

»Tudi današnji gosti Švice so begunci. Toda niso begunci carizma ali boljševizma, temveč begunci kapitalizma.

To so Nemci, Avstrijci, Madžari, ki so rešili svoje premoženje v Švico. To so ljudje, o katerih smo lansko leto čitali, da so svoje imetje poskrili v inozemstvo zaradi visokih davkov v Nemčiji in zaradi avstrijskih in madžarskih odredb o devizah. Takoj so zapustili svoj dom, odrekli se družabnim vezem, opovedali v bankah svoje račune, izpraznili predale, pobrali ves denar in vrednostne papirje in okraske ter pribegli v Švico. Za marke, šilinge in penge, ki so jih privlekli na kilogram, kupujejo švicarske frankne in dolarje, posebno dolarje. Ne kupujejo bankovcev,

V kolikor bi oni znesek, ki ga sedaj namerava železniška uprava potrošiti za teh 290 nastavljenecv, ki jih bo uvrstila v stalež delavcev, ne zadostoval za celo leto, naj uprava doseže prihranek z upokojitvami dosluženi nastavljenecv, dnevničarjev, ki so že bili upokojeni in s tem, da tekotom budžetnega leta ne bo zasedala praznih mest vse dotlej, dokler ne bo za teh 290 nastavljenecv na razpolago zadosten kredit za celo budžetno leto.

Kaj se da ukreniti pri dnevničarjih in delavcih?

Pri dnevničarjih je podčrtati, da ne bi bili reducirani, ako bi ostali kot fizični delavci, ker bi bili že davno stalni. Najmanj, kar bi morala uprava upoštevati, je:

a) da prekliče redukcijo vseh onih dnevničarjev, ki so že vzivali stalnost kot delavci po odredbah delavskega pravilnika, t. j., ki imajo nad tri leta železniške službe;

b) da prekliče redukcijo vseh oženjenih dnevničarjev.

Isto naj velja za ožene delavce in za one slučaje, kjer sta bila doslej reducirana dva iz ene in iste družine. Tam naj se redukcija vsaj enega prekliče.

Kako naj se potem izvrši redukcija?

V kolikor je redukcija iz budžetnih razlogov potrebna, naj se reducira točno po službenih letih, in sicer le samce, ki nimajo skrbeti za družine ali nepreskrbljene starše. Pri tej redukciji pa naj se upošteva premoženjske razmere, ker bodo oni, ki imajo posestva, lažje čakali na službo. Reducirance naj se v tem slučaju pošlje na brezplačni dopust, ker je sigurno, da bodo tekotom leta zopet potrebni železniški upravi za dopolnitev izpraznjenih mest.

Za ljudi, ki bodo na brezplačnem dopustu, naj se organizira podporna akcija, iz katere bi se vsem prizadetim plačevala članarina za bolniški fond ter dajale, v kolikor bi sredstva še dopuščala, podpore za prehrano.

Žal tudi ta intervencija ni dosegla popolnega uspeha, ker so se merodajni faktorji postavili na stališče, da se teh

Glavna skupščina bolniškega fonda v Beogradu.

Vtisku, da je šlo pri zgoraj omenjeni skupščini, ki se je vršila dne 20. in 21. marca t. l. v dvorani zveze nabavljanih zadrug v Beogradu, zgolj za več ali manj neprijetno formalnost, se najbrže nihče izmed gg. delegatov, ki je tej skupščini prisostvoval, ni mogel ubraniti. O naših delegatih bi bilo glede tega vtiska danes nesmiselno dvomiti. Gre zgolj za to, da naši delegati vsako leto znova poudarijo našo zahtevo po popolni samoupravi bolniškega fonda, ki bo moral nekoč izločiti delodajalca kot nadzorni organ, kajti le tako si je mogoče misliti resnično samoupravo bolniškega fonda. Dokler pa bo delodajalec — v tem primeru Ministrstvo za promet — hkratu nadzorstveni organ fonda, dotlej so vse besede o kakšni samoupravi samo pesek v oči neukim. Nekateri gg. radi zamenjujejo pojem države s pojmom državne prometne ustanove. Mislimo, da se s pojmom »države« uganja med železničarji v mnogoterih primerih prav bedasta demagogija. Vselej se takšna demagogija ne obnese. To so imeli gg. delegati na pretekli skupščini priložnost spoznati. Potrebno je le, na vsako tako demagogijo brezobzirno reagirati in vsa demagogija se zruši v nič. Podobno bomo odslej naprej tudi pri nas zahtevali. — Loči najprej državo od raznih pridobitnih državnih podjetij! Drugič: Ne priznavaj nobenemu pridobitnemu podjetju

virmanov ne da izvesti in da je uvažanje brezplačnega dopusta nemogoče, ker za to ne postoje zakonski predpisi.

Deputacija je dobila le izjavo, da se je položaj glede redukcij nekoliko izboljšal in da se bo pri reviziji, ki bo do 1. aprila izvršena, definitivno rešilo, katero osebo se pridržijo nazaj v službi.

Napori našega saveza, ki je v teh težkih časih delal dan in noč, niso bili kronani ravno z velikim uspehom. Ugotoviti moramo, da smo podvzeli prav vse korake, da na direkciji sami privdemo vprašanje redukcij do najboljše rešitve, kar se žal ni povsem posrečilo.

Da podvzamemo vse, kar nam je danes na razpolago, smo se obrnili še do gg. poslancev, ki so nam obljubili, da bodo vložili v parlamentu posebno vprašanje radi redukcij na g. ministra saobračaja ter predlagali, da se izvede:

1.) prenos kredita na kredit za nastavljence in s tem osigura, da ostanejo vsi nastavljenci na svojih položajih;

2.) revizija redukcij dnevničarjev in oženjenih delavcev;

3.) sprememba odloka o odpustih iz službe v brezplačni dopust.

Železničarji pa naj se v teh težkih časih ponovno prepričajo, kako potrebna je močna, enotna in neodvisna organizacija, ker v težkih časih je delavec navezan le na samopomoč in samoobrambo. V tako odločilnih trenutkih pa bo zamogel delavec imeti uspeh le, ako bo nastopal v strnjjenih vrstah in z združenimi silami.

Zato vsi v organizacijo!

več nego kateremukoli pridobitnemu podjetju. Delodajalec je vedno in povsod le delodajalec! O tem nam še danes dovolj zgovorno govori znani Jankovičev plakat, ki nam je ob podržavljenju južnih železničarjev obljubljal nebesa na zemlji. Zakaj bi morali baš delojemalci državnih pridobitnih podjetij zadovoljevati se z dejstvi, ki drugih delojemalcev — ne zadovoljujejo? Uprav nasprotno! Naše zahteve morajo stremeti po tem, da postanejo vprav državna pridobitna podjetja — vzorna podjetja tudi za privatnike! Seveda poskušamo zaman dometi, kako je mogoče zagovarjati nadzorstvo delodajalca nad fondom! Tega nam do danes ni še nihče pojasnil — tega nam zadovoljivo nihče pojasniti ne more, če hoče biti res iskren! Potrebno je, da gre slehni naš član med železničarje, potrebno je, da tudi tistim, ki ne vedo, zakaj se naš boj bje, pojasnijo vsebino boja! Tudi med naše nečlane, tudi med člane drugih organizacij je treba iti, da bodo naposled vse organizacije prisiljene sprejeti v svoj program: popolno samoupravo bolniškega fonda, popolno izločenje vsake nadzorstvene ingerence delodajalca. — Delodajalcu ne smemo, če imamo res kaj ponosa kot delojemalci, če umemo res varovati naše interese, priznati nobenih večjih bonitet, nobenih večjih pravic, nego jih uživamo mi sami kot delojemalci! Enake dolžnosti, enake pravice

Kontrola je zelo stroga. Vložne knjižice brez imena in naslova se ne izdajajo, omožene ženske morajo navesti svoja dekliska imena, da bi ne mogle denarja vlagati na dva imena.

Švicarska zvezna vlada se napram beguncem kapitalizma obnaša vljudno, toda zelo hladno. Denar lahko trošijo, ali ne smejo ga pa pridobivati. Noben inozemec se ne sme naseliti v Švici in tam vršiti direktno svoje trgovske posle.

Iz tega poročila kapitalistična morala izžareva v veliki svetlobi. Tukaj vidimo kapitalistično ogledalo, ki pomeni nesreče za narode in države, posebno pa za delovno ljudstvo. Tako postopanje kapitalistov je veleizdajalsko in bi se moralo povsod najstrožje kaznovati. Kdor ne zaupa lastni državi, ne more in ne sme zahtevati od nje varstva, še manj pa kakega priznanja.

Kakor se vidi, kapitalistična morala ne pozna domoljublja in ne ljubezni do lastnega ljudstva. Nje geslo je: Dobiček — požerušstvo.

— kakor pri drugih bolniških institucijah. Govorite povsod o tem — to je naše življenjsko vprašanje!

Skupščine se je udeležilo 46 delegatov. Kljub vsestranski ostri kritiki dela centralnega upravnega odbora in centralne uprave, je skupščina proti glasovom sarajevskih delegatov, odglasovala običajen absolutorij staremu odboru. — Sarajevski delegati so letos očitali centralnemu upravnemu odboru, da sklepni računi za 1. 1926—27, 1927—28, 1928—29 itd. niso pravilno sestavljeni, da bi ta način sestavljanja mogel imeti materialne in sodnijske (»sudske«) posledice za fond. Šlo je v prvi vrsti zaradi tistih 36 milijonov dinarjev, ki jih prometna ustanova dolguje fondu (e, če bi bil fond pod nadzorstvom Ministrstva socialne politike, bi danes teh preprirov ne bilo!) in ki niso v bilanci nikjer vpisani. Zaradi tega je nastala na občem zboru prava burja. CUO nikakor ni hotel pristati na to, da bi se ta dolg v bilanci vpisal (g. Deržić — kaj pravite na to?). Sarajevčani so pri tem vztrajali in skupščina je naposled dala staremu odboru absolutorij z nalogom, da mora vse skupne račune na novo predložiti čez eno leto skupščini v odobrenje.

Pri razpravi o proračunu so naši delegati zopet poudarili staro, že tolikokrat poudarjeno načelo, da je **budžetiranje v bolniških fondih nesmiselno**, da je potrebno s tem enkrat prenehati! — Čudno je, da se ni letos temu nihče več smejal! Nasprotno, isto tezo so letos na usta g. ing. Ribića zagovarjali zagrebški delegati. **Počasi se vendarle svita!** Seveda je treba iti s stališča, da ni najboljša tisto, kar imamo, marveč tisto, česar še nimamo, pa utegnemo vendarle izbojevati si!

Naši delegati so tudi izjavili, da se bodo s proračunom za ljubljansko oblastno upravo težko krile potrebe naše uprave. Najbolj žalostno, kar smo morali na tej skupščini **venomer** poslušati, pa je naslednje: delegatje sarajevske, deloma subotičke in deloma beograjske uprave so nam nenehoma očitali, da ljubljanska oblastna uprava **požre več**, nego ji gre, da tako rekoč živimo na stroške drugih, južnih oblastnih uprav. To se je ves dan ponavljalo. Tako, da smo se morali vedno znova vprašati: ali nas teh mučnih, nebratskih, malo ali nič jugoslovanskih očitkov, ne bo rešila edinole resnična samouprava? Ali ni baš ljubljanska uprava tista, v katere vitalnem interesu je najširša finančna samouprava? **Vsakdo naj s svojimi dohodki gospodari, pa bodo vsi očitki odpadli!** To so sicer naši delegatje povedali, a Sarajevčani so venomer gonili svoje...

Tako so naši delegati zapustili to skupščino z eno — nič bog vé koliko razveseljeno — spoznanje bogatejši.

V prvi vrsti, naši **zobje** jim ne dajo spati. Kakor da se bojijo naših **zdravih zob**. Ljubljanci se niso n. pr. nad dejstvom, da se v Bosni in Hercegovini rodi **dvakrat toliko otrok kakor pri nas**, nič razburjali. Če ima fond dovolj za babičino pomoč in dečjo opremo — koga v Ljubljani sme to vraga brigati? Če pa naš železničar potroši več za zobe, nego za porajanje novih udov človeške družbe, katerih bodočnost ne more biti, sodeč po sedanjem razvoju, bog vé kako rožnata, koga v Sarajevu sme to brigati? Da, nekaj drugega bi bilo, če bi mi trošili **njihov** denar, a dokler trosimo **naš** denar, je nebratsko in umazano — očitati nam tiste **naše** pare, ki jih trosimo za **popravilo zob**.

Nič ne dé!

Naše članstvo danes vé, kaj ima pričakovati od tako zvanjih skupnih akcij železničarstva...

Nam je — to moramo po tej žalostni skušnji zopet poudariti in poudariti s polno zavestjo odgovornosti! — Ljubša **skupnost z vsem ostalim delavstvom** preko kitajskih zidov železničarske kaste, nego skupnost s temi ljudmi, ki ne morejo mirno prenesti, da pojemo nemoten naš grizljaj kruha! Nikdar nismo bili takšni — grajali smo celo Centralni upravni odbor, zakaj ni z domom na Avali že začel... a oni so z obema rokama glasovali **proti depandanci na Golniku**. V vsem tistem gorvenju in rekanju proti nam je bilo toliko sovraštva, da se nam je moralo storiti — inako... Počasi tonejo poslednji ideali...

Krivda pa ni naša!

Za vso bodočnost pa vse skupne akcije s temi ljudmi odločno odklanjamo!

Volitve Centralnega upravnega, nadzornega odbora in porotniškega sodišča so odkrile drugo plat — razmer.

Bili sta dve listi, ki sta se bili za oblast v bolniškem fondu.

Našim delegatom je bilo pač irelevantno, katera lista zmaga. Poudariti je treba le, da se nam ne zdi bog vé kako kavalirsko, hoditi okrog naših delegatov, naj glasujejo za prvo ali za drugo listo... **Kaj nas interesiirajo njihovi spori?** Če sami med seboj ne morejo opraviti, naj jih mar mi rešujemo? Pravilno je rekel neki naš delegat:

»V Beogradu potrebujete samo Ujedinjeni savez železničarjev — pa boste kmalu vedeli, za koga morate glasovati...«

Gospod se je samo nasmehnil ter odšel.

Kdo je zmagal, je težko povedati, ker je sploh težko povedati, kdo se je s kom boril.

Naj naposled preidemo še k predlogom:

Od ljubljanskih predlogov so bili **odklonjeni** naslednji predlogi:

1. Predlog za spremembo uredbe in pravilnika. (Za predlog je glasovalo 6 delegatov.)

2. Izplačilo 70% ov hranarine za vse dni v mesecu. (Za predlog so glasovali ljubljanski in zagrebški delegati.)

3. Spopolnitev § 56 naredbe. (Za predlog so glasovali ljubljanski in zagrebški delegati.)

4. Dnevni članom central. upravnega odbora in članom oblastnih upravnih odborov. (Za predlog so glasovali samo ljubljanski delegati.)

5. Fakultativno članstvo upokojenih delavcev in vdov po uslužbencih in delavcih ter milošinarjev. (Za ta predlog so glasovali samo ljubljanski delegati.)

Od ljubljanskih predlogov so bili **sprejeti** naslednji predlogi:

1. Prejemki za čas ambulantnega zdravljenja.

2. Plačilo stroškov za prevoz zdravnikov. (Ta predlog je bil sprejet tako, da bo centralna uprava b. f. izdala primerno tolačenje.)

3. Sanatorij za tuberkulozne (depandanca na Golniku). (Proti temu predlogu so vehementno glasovali le Sarajevčani.)

Strokovni vestnik.

Kaj bo z degradiranimi strokovniki?

Pri redukciji so bili najbolj težko prizadeti strokovniki v kurilnicah, katere se je enostavno uvrstilo nazaj v kategorijo profesionistov. Prizadetih je 30 strokovnikov, ki so bili zvaničniki I. in II. kategorije ter vsi nastavljeni že leta 1927, torej so že peto leto v staležu nastavljenec. Povodom nastavitve so leta 1927 skozi 6 mesecev dobivali plačo le kot dnevničarji ter so izgubili mesečno na prejemkih po 500 Din in tudi več. Imeli so velike izdatke za dokumente, šolanje in izgubili vse čezurno delo in sedaj po petih letih pa se jih zopet uvrsti nazaj v stalež profesionistov. Na drugem mestu smo že omenili, kako se dá vsem prizadetim še nadalje osigurati nastavljenost, ako se prenese krediti ter upamo, da bo šel mašinski oddelek prizadetemu osebju na roko. Ako se hoče kategorijo strokovnikov (nastavljenih profesionistov) odpraviti, potem naj se pač sklene, da se ne bo več nastavljalo novih in bo kategorija z upokojitvami tekotom gotove dobe let popolnoma izginila.

Če pa uprava osebju ne bo šla na roko, nastopi vprašanje, kakšne prejemke se bo temu osebju zagarantiralo. Na vsak način se jih ne sme zapostaviti napram njihovim kolegom, da bi se jim došlo manjše plače ter se jim mora zagarantirati najmanj ono plačo, ki so jo imeli pred nastavitvijo in ki bi jo, ako bi ostali v staležu profesionistov, obdržali tudi pri prevedbi na novi delavski pravilnik.

Enako bo morala uprava skleniti, da se jim leta, ki so jih prebili v staležu kot nastavljeni, avtomatično zaračunajo v delavski penzijski fond brez vsakih doplačil, ker so jim bila ta leta že vračunana za nastavljenjski penzijski fond in so za ta fond za rodbine tudi plačevali svoje prispevke.

4. Zopetna uvedba čl. 87 »Pravilnika za lekarsku službu«.

5. Telovadbo, ki jo predpišejo zdravniki, je smatrati za zdravljenje.

6. Hranarina in novčana pomoč naj se izplačuje interemistično. (Upati je, da se bo naposled ta predlog realiziral!)

Kredit za analizo zdravil.

Nekateri predlogi, t. j. »Zdravljenje ponesrečenih v službi v bolnicah« in »Babičina pomoč tudi za mrtvo-rojeno dete« iz bog vé kakšnih razlogov, sploh niso bili predloženi skupščini.

V kaosu in morju predlogov, v nedisciplini delegatov, je bilo nemogoče konstatirati, zakaj nista bila ta predloga predložena skupščini.

Sploh ni mogoče trditi, da bi se bila skupščina v splošnem kdo vé kako vzorno obnašala.

Izmed ostalih sprejetih predlogov bi bilo opozoriti na naslednje važnejše:

1. Za dom v Kaštelu Lukšiću se odobri kredit 200.000 Din.

2. Za vodovod domu v Banji Kavičaji se odobri kredit 250.000 Din.

3. Za razširjenje doma v Vrnjački Banji se odobri kredit 1.000.000 Din.

4. Odobri se 24.000.000 Din za zidanje sanatorija za tuberkulozne na Avali.

5. Odobri se 4.000.000 Din za zidanje železničarske bolnišnice v Beogradu.

6. Člani bol. fonda plačajo za zdravljenje svojih rodbinskih članov v sanatorijih takole:

10 Din na dan, kadar znašajo skupni redni prejemki člana b. f. do 2000 Din na mesec;

20 Din na dan, kadar znašajo skupni redni prejemki člana b. f. od 2001 do 3000 Din na mesec in

30 Din na dan, kadar znašajo skupni redni prejemki člana b. f. nad 3000 Din na mesec.

Zopet je ena glavna skupščina boln. fonda za nami. Neuspeh glede principelnega vprašanja (ureditev nadzora nad b. f.) nas ne straši. Gladka zmaga sploh ni — uspeh, je dar na krožniku. Mi pa vemo, da delodajalci niso nosili in ne bodo nosili delojemalcem darov na krožniku...

Še se bomo borili. O končnem uspehu ne dvomimo niti za trenotek.

Borili se bomo, zakaj mi vemo — kljub grožnjam in »velikim« besedam, da pomeni boj za resnično samoupravo bolniškega fonda. —jo.

bene dobe, ker se jim bo ta doba avtomatično vračunala.

Delavci, ki niso bili preje člani provizijskih zavodov, pa hočejo iti sedaj v pokoj, morajo plačati pred upokojitvijo naknadne prispevke.

Dogodilo se je sedaj več slučajev, da je uprava odpovedala službo onim starim delavcem, ki imajo že po 30 do 35 in več let službe, pa preje niso bili člani provizijskih zavodov. Vsi ti so bili sicer z novim delavskim pravilnikom sprejeti v novi penzijski fond, uprava pa jim bo penzijo odmerila le v slučaju, da pred prestankom službe plačajo naknadne prispevke za penzijski fond najmanj za 12 let. V tem slučaju bodo dobili penzijo, ki odgovarja 12 članskim letom. Na prosto pa jim je dano, da vplačajo prispevke tudi za vsa leta nazaj. V tem slučaju seveda bo dobil penzijo za toliko let, za kolikor let bo plačal prispevke.

Revizija redukcij na železnici.

Revizijska komisija je zaključila svoje delo — Velika večina reduciranih nameščenecv in polovica reduciranih delavcev ostane v službi.

Dnevni časopisi so prinesli dne 2. aprila sledečo vest:

Po predlogu revizijske komisije je bilo od prvotno reduciranih 243 nastavljenecv **219 že sprejetih nazaj v službo in so včeraj tudi redno prejeli svoje mesečne prejemke, tako da v tem pogledu ni nastopilo nikako prekinjenje.**

Od pomožnega osebja je bilo reduciranih 260 oseb. Komisija je sklenila predložiti ministrstvu, da se vsaj polovico sprejme nazaj. Čas odpusta naj se jim šteje kot brezplačen dopust, da ne izgube pravic.

Če bo primanjkovalo kredita, se bo našlo kritje z uvedbo kakega dneva brezplačnega dopusta.

Podporna akcija za reducirane.

(USŽJ.)

Na drugem mestu smo objavili, da je naš savez predložil g. direktorju posebno predstavko, da bi direkcija sklicala konferenco vseh železničarskih organizacij, da se ob sodelovanju javnih ustanov in vsega osebja organizira odbor za podporno akcijo reduciranega osebja.

Z dopisom od 29. marca 1932 pa je direkcija obvestila naš savez, da se je pri direkciji ustanovil »odsek ljubljanskega oblastnega odbora rdečega križa za pomoč odpuščenim železničarjem«, ki bo vodil to podporno akcijo. V ta odsek pa zamore tudi organizacija nominirati svojega delegata.

Dopis direkcije objavljamo v informacijo vsemu članstvu:

Jugoslovenske državne železnice
Direkcija Ljubljana
Štev. 8664/2-1-32
29. marca 1932
v Ljubljani.

Ujedinjeni savez železničarjev
centrala

Ljubljana.

Kakor je železniška uprava sama na eni strani ukrenila vse potrebno, da se po točnem in rigoroznem pregledu vsega osebja najde možnost obvarovati večji del uslužbencev, katerim je grozil odpust iz službe, te nevarnosti in jim najti vsaj delno zaposlitev in s tem nadaljni zaslužek, tako je železniška uprava na drugi strani prišla do zaključka, da pokrene tudi sama s pomočjo Oblastnega odbora Rdečega križa v Ljubljani podporno akcijo za pomoč onim železničarjem, ki bi ostali navzlic omenjenemu prizadevanju uprave brez vsakršnega zasluga ali pridobitne možnosti.

V to svrhu se je ustanovil pri direkciji drž. žel. v Ljubljani poseben »Odsek ljubljanskega oblastnega odbora rdečega križa za pomoč odpuščenim železničarjem«, ki bo vodil vso podporno akcijo povsem samostojno ob sodelovanju železniške uprave in s pomočjo svojih članov, ki sta jih imenovala tako Rdeči križ kakor direkcija. Po želji pa more tudi naslov nominirati svojega delegata.

Namen tega odseka je, da pripravi vse potrebno za slučaj, da se do konca tega meseca končno ne odloči glede obsega redukcij in da ostane 1. aprila t. l. velik del uslužbencev brez dela in zasluga. Kakor rečeno, bo končna odločitev znana šele 31. marca ali celo 1. aprila — vsled tega pa mora odsek že preje vsa sredstva pripraviti, da more takoj priskočiti v pomoč.

Ni potrebno posebnega utemeljevanja vsem znano dejstvo, da je dolžnost tako

Obveščamo s tem vse prizadeto osebje, da ni treba več vlagati tozadevnih prošenj za vračunanje prejšnje služ-

uprave kakor vseh stanovskih in gospodarskih institucij, da v tako težkih časih ukrenejo vse, karkoli je mogoče v obvarovanje posameznega svojega člana pred propadom, ker se s tem obvaruje tudi celota. — naša ustanova in tudi naša domovina. Da more država brez nevarnosti prebroditi sedanjo težko gospodarsko krizo, mora vsak posameznik od nas, ki tvorimo državo, uvideti potrebo, da se žrtvuje za svojega državljanca, še več pa za svojega sodelavca in človeka.

Ker pa je uspešna pomoč za vse prizadete mogoča le s složnim nastopom, s skupno pomožno akcijo vseh potom omenjenega odseka, preklicujem s tem vsa izdana dovoljenja in odobrenja za posamezne nabiralne in pomožne akcije in jih tudi v bodoče ne bom odobral.

S tem v zvezi pa pozivam tudi naslov, da mi takoj sporoči, v koliko je že nabral v te svrhe denarja in komu so bile podpore že izplačane, da bo mogel omenjeni odsek vzeti to v svojo evidenco. Nabrane in v te svrhe naklonjene zneske z vsemi seznanji naj se pa da odseku čimprej na razpolago, ker bo le z združenimi močmi in hitro pomoč omogočena večja podpora akcija.

Odsek sam, oziroma za njega uprava, pa bo 31. marca t. l. z brzojavko obvestila vse osebe, kako naj vse nastavljeno osebo z malenkostnimi prispevki proži pomoč svojim sodelavcem, katerih ne bo mogoče obvarovati odpusta.

Prejem tega poziva mi izvolite potrditi z obratno pošto in dostaviti v istem roku tudi Odseku potrebne podatke.

Direktor: dr. Borko I. r.

Centrala USZJ se je temu pozivu odzvala in bo delegirala v ta odbor svojega zastopnika ter dajala odboru tudi vse potrebne podatke za izvedbo potrebne akcije.

Dopisi.

(USZJ.)

Zalog.

Težki časi rodijo resne moze. To nam je v polni meri dokazal naš občni zbor, ki se je vršil dne 19. marca. Udeležilo se ga je toliko članstva, kar že več let pri nas nismo opazili. To je značilno, ker dokazuje, da je podružnica na pravi poti, na poti, ki vodi do cilja. Odpravila je vsa nasprotstva med članstvom, ki so ovirala vsak napredek, razdvajala članstvo samo in samo škodovala podružnici na ugledu.

Poročilo dosedanjega odbora je bilo zelo obširno, zato ker je v minulem letu podružnica vršila mnoge važne zadeve. Volitve v bolniško blagajno, akcijo za namestitvev zdravnik v Dev. Mariji v Polju itd. Da pa je vodstvo podružnice izvršilo popolnoma svojo dolžnost, je razvidno tudi iz porasta članstva, ki je naraslo v tekočem letu za 80 odstotkov.

Po kratki debati je bila dana odboru razrešnica. Pri novi volitvi smo si izvolili z malimi izjemami isti odbor, ter mu s tem poverili še nadaljnje delo in vodstvo, želeč, da se tudi v bodoče drži podružnica istih načel in smernic za nadaljnje delovanje.

Centralni delegat nam je obrazložil delovanje centrale v prošlem letu, iz katerega je razvidno, da dela centrala z vso močjo, da si priborimo ali vsaj obdržimo dosedanje pravice. Članstvo je odobravalo to delo, ker se zaveda, v kakšnih časih živimo, ter s kakimi nasprotniki ima opraviti naš savez, kateremu dan na dan grozijo z razpustom in mu predbacivajo protidržavnost. Mi

se tega zavedamo, kaj hočejo ti ljudje, ki se drže še gesla Rimljanov, »razdvajaj in vladaj!«

Pri »razno« je bilo stavljenih več predlogov, o katerih se je razpravljalo in so bili tudi izglasovani.

Nato je bila iznešena kritika, ki pa ne odgovarja kritiki, ker ni bila stvarna. Tu iznešena kritika je bila le kopija ugasitvega ognjenika, ki še s poslednjimi močmi izbrulne poslednjo lavo iz sebe in potem utilne za vedno. Taka kritika je preveč prozorna in v njej se zrcali le oni usodepolni »Jaz«, ki v naši podružnici nima mesta, ker ona znači celoto in tak »Jaz« ne pride v poštev.

K sklepu smo sklenili, da hočemo posnemati ljubljanske sodruge in bomo v aprilu pobirali od naših sodrugov prostovoljne prispevke za reducirane sodruge. Dasi smo vsi v težkem položaju, hočemo z dobro voljo prispevati za našo sovostnike, ki so izročeni najhujši bedi in pomanjkanju.

Pozivamo pa vse železničarje, naj se ne borijo za kruh s protekcijo, pač pa v vrstah svobodne strokovne organizacije »USZJ«, da si na pošten in značilen način priborimo boljšo sedanost in prihodnost.

S pozivom na delo za organizacijo in s tem za kruh, smo zaključili naš občni zbor.

Kurilnica Ljubljana II.

Vprašamo merodajne kroge na direktriji, ali se res ne dajo popravila v »stari kurilnici« — oddelku za tekoča popravila, nekoliko pospešiti. V tej delavnici je namreč tak preprič, da mora osebo prej ali slej, eden za drugim, zboleti. Apeliramo na g. šef-zdravnika, da bi si ob priliki ogledal to delavnico in pritisnil na merodajnem mestu, da se ta delavnica spravi enkrat v red.

Zavezarji delajo!

Že v zadnjih številkah našega lista smo podčrtali, kako uspešno zagovarjajo zvezarji interese železničarjev posebno sedaj v času redukcij osebja in plač. Če bi drugače postopali, bi se itak izneverili svojim dosedanjim metodam. V predzadnji številki so še pisali, da ne bo redukcij. V zadnji številki od 15. marca pa sploh ne omenijo, da bi se na železnici med tem sploh kaj reduciralo. Ni čudno, da so njihovi člani nezadovoljni s tako uspešnim zastopanjem lastnih interesov in da nočejo nič več z zaupanjem gledati na »v visokih položajih nahajajoče se tovariše«.

V zadnji številki smo stali vprašanje na Zvezo odnosno g. Deržiča, kaj bo sedaj z brezposelnimi podporami za reducirane železničarje, kdo jih jim bo preskrbel, ker so gotovi faktorji izpred nacionalnih železničarjev vedno tako energično nastopali proti članstvu v Delavskih zbornicah, Borzah dela, proti veljavnosti zakona o zaščiti delavcev tudi za železničarje. G. Deržič si je danes kot visok železniški uradnik, ko je imel govoriti z reduciranimi železničarji, pomagal preko tega vprašanja z izjavo, da on ni bil nikdar proti članstvu železničarjev v Delavskih zbornicah in da vsled tega na naš poziv sploh ne bo

odgovarjal. Pač najlažji izhod v takem momentu. G. Deržiču le častitamo na njegovi iznajdljivosti.

O naših prvih akcijah za ukinitvev in omiljenje redukcij smo poročali že dne 15. marca v našem Železničarju in za to je člane Zveze neprijetno dirnilo, da njihovo glasilo o redukcijah sploh molči. Stavili so razna vprašanja svojim zaupnikom, ki so se v zagati povzpeli celo do trditve, da je vse te redukcije predlagal Savez in da morajo sedaj Zvezarji z vsemi silami delati, da bodo redukcije omilili in svoje člane rešili. Seveda so se jim krototali celo lastni člani in da zabrišejo skrajno slab vtis, ki so ga s svojo molčečnostjo v odločilnih momentih naredili, so končno dne 25. marca izdali oficielo okrožnico, v kateri so proglasili omiljenje in delno ukinitvev redukcij za svoj uspeh in za uspeh »vplivnih svojih tovarišev«.

Da bodo železničarji tudi v težkih momentih spoznali svoje »prijatelje«, prinašamo to okrožnico v celoti. Okrožnica se glasi:

Okrožnica štev. 7. Vsem podružnicam in zaupnikom!

V zadnjih »Službenih novinah« je objavljen večji odlok o odpustu zvančnikov in služiteljev iz železniške službe in to večine onih, ki so bili nastavljeni v letu 1930 in 1931. Še pred tem je naše Uduženje storilo potrebne korake na vseh merodajnih mestih in je bil predmet na zadnji plenarni seji Centralnega odbora dne 19. marca t. l. obširno obravnavan ter so bili sprejeti potrebni sklepi v svrhu preprečenja redukcije tako — velikega števila nastavljenega osebja. Naše Uduženje je imelo zelo težko stališče vsled določb finančnega zakona za leto 1932-33 kjer se zahteva absolutno znižanje državnih izdatkov tako materialnega kot osebnega značaja.

Kljub temu in občutnemu znižanju proračunskih kreditov v narodni skupščini za naše ministrstvo nam je uspelo, da so se redukcije ustavile in bo velika večina v »Službenih novinah« objavljenih zvančnikov ostala še nadalje v istem svojstvu v službi.

Naši nasprotniki posebno »Savez« izrabljajo žalostno dejstvo redukcije osebja zopet v svoje nelepe namene in vpiljejo odn. izdajajo posebne okrožnice, kjer poveličujejo svoje »uspešno« delo, ki so ga izvršili potom svojih intervencij pri ljubljanski direktriji in banskni upravi itd. Dejstvo je, da se je le našemu UJNZB in posameznim vplivnejšim tovarišem posrečilo izposlovati za prometni oddelek večje število mest v proračunu za zvančnike in služitelje in tako rešiti te reveže najhujšega zla.

Nameravali smo po definitivni in ugodni rešitvi tega vprašanja našim tovarišem objasniti dejanski stan, posebno še, ker nismo hoteli naših članov z demagogijo zavajati na stran pota. Taktika Savezarjev je našim tovarišem preveč dobro znana in njihovem demagoškemu vpitju gotovo ne bomo sledili.

Članstvu povejte, da Oblastni odbor budno pazi in povsod odločno zastopa interese našega članstva. Tako se bo znal tudi braniti napadov raznih Savezarjev, katerim je vsako sredstvo za doseg svojega namena dobrodošlo. Razširjajo se razne govornice, da je teh redukcij kriv ta ali oni funkcionar »Zveze« itd. in tako zavalajo železničarje do nepravilne in neprimerne sodbe dejanskega stanja. Pozivamo vse podružnice in zaupnike, da nam imena razširjevalcev vseh takih in sličnih govoric nemudoma javijo, točno opišejo njih vsebino, kakor tudi navedejo imena navzočih prič. Takim demagogom moramo odločno zavezati jezik in jih naučiti spoštovanja resnice.

Ob tej priliki ponovno apeliramo na naše članstvo, da z vso vneto podpira našo podporno odn. nabiralno akcijo v duhu zadnje naše okrožnice in razposlanih letakov. Oblastni odbor je prejel že precej prošnji

za podpore in je računati, da bomo rabili precejšnjo vsoto, da vsaj v mali meri zadovoljimo one člane, ki so brez lastne krivde sedaj na cesti. Tovariši vsi krepko na delo!

Podružnice, katere še niso poslane seznama naših odpuščenih tovarišev, naj ga nam takoj pošljejo, da bo imel Oblastni odbor vse te v svoji evidenci.

S tovariškim pozdravom

Uduženje jugoslovanskih narodnih železničarjev, Oblastni odbor Ljubljana. — Tajnik: Vertačnik s. r. — Predsednik: Roter s. r.

Železničarji, ki so tekom zadnjega meseca spremljali delovanje železničarskih organizacij, upamo, da si bodo lahko naredili jasno sliko in presodili, kdo je za nje in kdo je proti njim.

OBCNI ZBORI PODRUŽNIC.

Redni letni občni zbori podružnic na teritoriju ljubljanske železniške direktcije se vrše letos s sledečim dnevnim redom:

1. Poročilo dosedanjega odbora, nadzorstva in razrešnica.
2. Volitev novega odbora.
3. Razprava o poročilu centrale saveza za redni kongres.
4. Razno.

Dolžnost vseh članov saveza je, da se občnih zborov točno udeležijo in pri razpravi sodelujejo zlasti z ozirom na predstoječo reorganizacijo saveza.

Enako naj člani prinesejo na občni zbor svoje članske knjižice, da potrdijo podružnični blagajni vplačilo članarine. Samostojne predloge, ki bodo na občnih zbora sprejeti, morajo podružnice takoj dostaviti centrali, da jih razmnoži in razpošlje v obravnavo vsem podružnicam, da jih še pred kongresom dobro preštudirajo in zavzamejo svoje stališče.

Pri točki 3. pri kateri bo poročal delegat centrale, naj se tudi izvoli delegat podružnice za kongres saveza, ki se bo vršil v drugi polovici aprila odnosno začetkom maja.

OBCNI ZBORI SE VRŠE:

Zidani most, v soboto, dne 2. aprila ob 19.30 v prostorih gostilne Mozer.

Brezno-Ribnica, v nedeljo, dne 3. aprila ob 9. uri dopoldne v prostorih restavracije Gröbl Adolf.

Tezno, v nedeljo dne 3. aprila ob 16. uri v gostilni Felč Klara, Tezno, Cankarjeva št. 2.

Vuzenica, v nedeljo dne 10. aprila ob 8. uri dopoldne v gost. M. Premrov v Vuzenici.

Izdelovanje soda-vode, prodaja premoga in drv.

Priporoča se:

Simon Kunčič, Ljubljana

Sv. Petra cesta št. 45

Obleke in klobuke kemično čistiti, barva, plisira in lika tovarna JOS. REICH

Cene, ki odgovarjajo času!

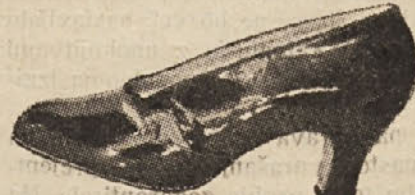
Čevlji

Otroški zbiti	Din 22
Otroški šivani	„ 40
Deški od št. 36-39 iz močnega boksa	„ 100
Moški, amer. oblike iz boksa	„ 125
Moški nizki, rujav in črni šivani	„ 135
Moški visoki, rujav in črni, šivani	„ 150

Nogavice

Moške Din 3'75, 4'75, 6'., 9'., 12'.. Ženske flor Din 7'75 in 8'50. Ženske svilene Din 12'.. Ženske flor Din 13'., 14'., 15'., 18'.. Ženske iz Bemberg svile Din 25'.. Otroške od Din 4' naprej.

Čevlji

Damski z zaponko in zadrgo	Din 95
Damski z leseno peto	„ 110
Damski Top-barve z leseno peto	„ 120
Damski v modnih barvah, z leseno ali usnjato peto	„ 135
Domači čevlji usnjati	„ 40

Mestni trg 26 **Ant. Krisper, Ljubljana** Stritarjeva 1-3